

som forekomme her i Landet. Han kan kende sine egne, det har han nok med, men at kende alt, hvad der fremkommer her i Landet for ikke at tale om Belgien og Tyskland, som vi skulle konkurrere med, er ingen Mand i Stand til. Noget andet er, at en Fagorganisationsmand skal have et Overblik over Arbejdsforholdene og helst ogsaa Forstaaelse af Arbejdsmarkedet, saaledes som det for Tiden er. Jeg tror at turde sige om vore Fagforeningsmænd, at de ere komne saa vidt i al Almindelighed, og jeg tror derfor, det ærede Medlem kan være ganske rolig med Hensyn til Udviklingen af Arbejdernes Organisationer og deres Styrkelse.

Det ærede Medlem fremsatte den Paastand, at Arbejdsgiverne ere saa stærke, at de naar som helst vilde kunne sejre i Kampen — jeg skal ikke forstærke Udtrykket, jeg tror snarere, jeg mildner det ved at gengive det saaledes. Hertil vil jeg sige, at det undrer mig, at denne Paastand er fremsat, den beror maaske paa, at det ærede Medlem er Teoretiker. Jeg er sikker paa, at hvis det havde været en af Arbejdsgivernes Repræsentanter, der havde udtalt sig her i denne Sal og i denne Sag, havde han ikke villet benytte de Udtalelser. (*Birck*: Jeg er ikke Arbejdsgivernes Repræsentant, jeg er Statens!). Jeg taler ogsaa til det ærede Medlem som Statens Repræsentant eller som Folketingsmand, selvfølgelig, og har Ret til at drage Sammenligning mellem, hvad der kunde være blevet sagt af et Medlem, som var Repræsentant for Arbejdsgiverne, og hvad der er sagt af det ærede Medlem. Enten maa det være sagt for at indpode Arbejderorganisationerne Frygt for at gøre noget og paa den anden Side fortælle Arbejdsgiverne, hvor stærke de i Virkeligheden ere, eller ogsaa forstaaer jeg ikke, hvad Meningen er med den Udtalelse af det ærede Medlem. (*Birck*: Det var for at begrunde min Stilling til Forligsmanden!). . . . Ja, det forekommer mig, at det kunde det ærede Medlem have gjort uden at fremsætte den Paastand, som dog trænger stærkt til Bevis, men som kun kan bevises, naar der i Fremtiden opstaar en social Kamp som den, det ærede Medlem sigter til.

Til de Udtalelser, der ere fremsatte om Forligsmanden, og som gik i samme Retning som Udtalelserne fra den første ærede Taler i Gaar, det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), skal jeg sige, at til Trods for, at de alle have haft mere eller mindre at udsætte paa Lovfor-

slagets Affatteise, glæder det mig dog, at jeg har kunnet forstaa samtlige Udtalelser, med Undtagelse af det sidste ærede Medlems, saaledes, at de billigede Grundtanken i Forslaget — det gælder ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) —, men ønskede det ændret paa enkelte Punkter. Nu vel, som jeg allerede sagde i Gaar, det kan man jo drøfte i Udvalget og se at faa den bedst mulige Affattelse. Nu ere vi jo ganske vist ikke som Rigsdagen bundne til Lovforslaget, fordi det er affattet af en Kommission eller et Fællesudvalg, og vi ere ikke derved uden Ret til at gøre Ændringer i det. Men da begge Parter have sendt delegerede til dette Fællesudvalg, og da der som Formand for det har været delegeret en Mand som Dr. juris Ussing, hvis mangeaarige Virksomhed i den permanente Voldgiftsret har givet ham særligt Indblik i Arbejdsforhold, saa forekommer det mig dog, at her var det vel fuldt ud forsvarligt at acceptere Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, saa meget mere som Parterne for det ene Forslags Vedkommende have ønsket, at det skulde vedtages, saaledes som det blev forelagt, og deres Hovedorganisationers Repræsentantskaber ligeledes have gjort deres Tilslutning til Lovforslaget afhængig af, at det blev vedtaget i denne Skikkelse.

Jeg kunde maaske benytte de Par Minutter, der ere tilbage, til at gøre det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) opmærksom paa noget, som det forekommer mig, at han i sit Foredrag, der jo havde mange interessante Enkeltheder, ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til. Se, Forholdene have jo ført med sig, at Udviklingen lige fra Middelalderen har gjort Arbejderne mere og mere afhængige, og da Arbejderne begyndte paa deres Organisation, vare de i og for sig stillede ret enkeltvis overfor Mestrene. Organisationens Formaal var da at samle Arbejderne og derigennem at gøre dem stærkere til at stille Krav om Arbejdstidens Forkortelse, om Arbejdslønnens Højnelse, kort sagt, om Arbejdsforholdenes Forbedring. Det kan den enkelte jo ikke gøre. De maa staa samlede for at kunne stille Krav; det antager jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig i. Men hvis det skulde være Tilfældet, at den Udvikling, man er inde i med at danne Fagforeninger og skole Medlemmernes Selvfølelse ved at højne deres Livsvilkaar, skulde kunne standses ved et Magtbud fra en sammen-sluttet Kapitalistklasse, fra Arbejdsgiver-